

31998D0501

12.8.1998

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 225/29

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 24. julija 1998**

v zvezi z nekaterimi posebnimi transakcijami, identificiranimi v okviru dela v zvezi s Protokolom o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, za uporabo člena 1 Direktive Sveta 89/130/EGS, Euratom o uskladitvi kompiliranja bruto nacionalnega proizvoda po tržnih cenah

*(notificirano pod dokumentarno številko K(1998) 2204)***(Besedilo velja za EGP)***(98/501/ES, Euratom)*

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/130/EGS, Euratom z dne 13. februarja 1989 o uskladitvi kompiliranja bruto nacionalnega proizvoda po tržnih cenah ⁽¹⁾ in zlasti člena 1 Direktive,ker se opredelitev bruto domačega proizvoda po tržnih cenah, predvidena v členu 2 Uredbe Sveta (ES) št. 3605/93 z dne 22. novembra 1993 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem ⁽²⁾, ki je Priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, nanaša na opredelitev člena 2 Direktive 89/130/EGS, Euratom;

ker je Komisija, zaradi verifikacije statističnih podatkov, ki jih mora predložiti v skladu s Protokolom o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, seznanjena z nekaterimi posebnimi transakcijami, ki vplivajo na BDP ali BNP, in jih mora oceniti;

ker je za uporabo členov 2 in 6 Uredbe (ES) 3605/93 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem zato treba razjasniti in dopolniti nekatera pravila druge izdaje ESR v zvezi z zgoraj navedenimi posebnimi transakcijami v okviru opredelitve BNP po tržnih cenah, ki je navedena v členu 1 Direktive 89/130/EGS, Euratom;

ker so ukrepi, predvideni s to odločbo, v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 6 Direktive 89/130/EGS, Euratom,

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Za uporabo člena 1 Direktive 89/130/EGS, Euratom, so posebne transakcije, ki vplivajo na BDP ali BNP in so bile identificirane pred 31. decembrom 1997, in računovodske metode, ki jih države članice uporabijo za te transakcije na podlagi druge izdaje ESR, našteje v Prilogi.

Člen 2

Države članice revidirajo svoje ocene BDP in BNP od leta 1994 naprej, da se upoštevajo računovodske metode, navedene v členu 1.

Člen 3

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. julija 1998.

Za Komisijo

Yves-Thibault DE SILGUY

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 49, 21.2.1989, str. 26.

⁽²⁾ UL L 332, 31.12.1993, str. 7.

PRILOGA

I. Obravnava obresti v primeru visoko diskontiranih obveznic in brezkuponskih obveznic**1. „Običajne“ obveznice**

ESR 79 (odstavek 706) nakazuje obravnavo razlike med ceno ob izdaji in nominalno vrednostjo obveznic, ki se lahko označujejo kot „običajne“ (tiste, pri katerih je ta razlika majhna):

- pri kratkoročnih obveznicah je treba razliko med ceno ob izdaji in nominalno vrednostjo obravnavati kot obresti, ki se evidentirajo ob izdaji obveznic; ta razlika zato vpliva na javnofinančni primanjkljaj,
- pri srednjeročnih in dolgoročnih obveznicah se razlika med ceno ob izdaji in nominalno vrednostjo ne obravnava kot obresti, temveč kot dobički in izgube iz lastnine; ta razlika zato ne vpliva na javnofinančni primanjkljaj.

Zato je treba določiti naslednja razlikovanja:

- razlikovanje med kratkoročnim in srednjeročnim obdobjem: to je določeno v točki 2 spodaj,
- razlikovanje med obveznicami, za katere se meni, da je razlika med ceno ob izdaji in nominalno vrednostjo majhna (običajne obveznice), in obveznicami, pri katerih je ta razlika velika (neobičajne obveznice); take so na primer visoko diskontirane obveznice ali obveznice z veliko premijo. Točka 3 obravnava visoko diskontirane obveznice.

2. Razlikovanje med kratkoročnim in srednjeročnim obdobjem

Blagajniški zapisi in kratkoročne obveznice so instrumenti z zapadlostjo do 12 mesecev.

S tem je v državah članicah EU zagotovljena popolna primerljivost obravnave običajnih obveznic, izdanih po ceni blizu nominalne vrednosti, kar je v skladu z ESR 79; tako pri kratkoročnih obveznicah plačil obresti ni mogoče knjigovodsko prenašati iz enega v drugo leto.

3. Visoko diskontirane obveznice

Visoko diskontirane obveznice so tiste, ki se izdajo pod nominalno vrednostjo in prinašajo obresti po obrestni meri, ki je nižja od tržne.

Visoko diskontirane obveznice se opredelijo kot tiste, katerih nominalni kupon je nižji od 50 % ustreznega donosa do dospelosti (obračunanega na podlagi cene ob izdaji).

Za te visoko diskontirane obveznice je treba razliko med ceno ob izdaji in nominalno vrednostjo obravnavati kot obresti, te obresti pa se evidentirajo v času odkupa obveznice. To je v skladu z odločitvijo glede obravnave brezkuponskih obveznic.

4. Brezkuponske obveznice

Razlika med ceno ob izdaji in odkupno ceno pri brezkuponski obveznici se obravnava kot obresti, ki se evidentirajo ob dospelosti obveznice.

II. Obravnava obresti v primeru indeksiranih obveznic

V primeru „indeksiranih“ obveznic se uporabita dve različni obravnavi, odvisno od tega, ali je obveznica vezana na indeks cen življenjskih potrebščin ali na finančno sredstvo, kot je tuja valuta ali zlato.

V primeru, ko je obveznica vezana na indeks cen življenjskih potrebščin, se „dvig glavnice“ zaradi gibanja indeksa obravnava kot obresti. Obresti se evidentirajo v času odkupa obveznice.

V primeru, ko je obveznica vezana na finančno sredstvo, kot je tuja valuta ali zlato, se „dvig glavnice“ ne obravnava kot obresti, temveč kot „kapitalski dobiček/izguba“, kakor je v primeru obveznic, izdanih v tuji valuti.

III. Kapitalizirane obresti na vloge in druge finančne instrumente, ki jih ureja ESR 79

Obresti je treba evidentirati ločeno od zneska glavnice in kapitalizirani znesek se evidentira ob zapadlosti instrumenta v plačilo ter se ne razporeja po različnih obdobjih. To pomeni, da se v primeru vlog ali podobnih finančnih instrumentov, ki so obveznosti institucionalne enote, kapitalizirane obresti evidentirajo kot izdatek te institucionalne enote takrat, ko se obresti izplačajo imetnikom teh instrumentov.

IV. Obravnava zamenljivih obveznic, ki se izdajajo v „več tranšah“

V primeru zamenljivih obveznic (obveznice, ki se izdajajo v tranšah v različnih časovnih točkah brez spremembe datuma izplačila kuponov), se zapadli kupon evidentira kot kratkoročna obveznost, ki spada v postavko „Terjatve in obveznosti“ (šifra F72 v ESA 79).

V praksi to pomeni, da če institucionalna enota izda obveznico v različnih tranšah, vendar z enakim kuponom, s tem poveča ceno ob izdaji novjših tranš, da se zagotovi enak donos vsem imetnikom obveznice. Razlika med prvotno ceno ob izdaji in višjo ceno ob izdaji druge tranše se evidentira kot kratkoročna obveznost do imetnika druge tranše, ki bo poravnana ob zapadlosti kupona.

V. Linearne obveznice

Linearne obveznice se tako kot zamenljive obveznice izdajajo v več tranšah na enak način, tj. z enako nominalno obrestno mero ter enakimi datumi izplačila kuponov in poravnave obveznosti ob zapadlosti.

Njihova značilnost je v tem, da se lahko nove tranše izdajajo nekaj let po prvi izdaji. Zato se izdajajo z diskonti in premijami, ki so lahko znatni zaradi sprememb tržnih obrestnih mer v obdobju po prvi izdaji.

Za razlikovanje med nominalno vrednostjo in ceno ob izdaji (diskont ali premija) nove tranše, je treba razlikovati med tranšami, izdanimi najpozneje v dvanajstih mesecih od prve izdaje, in tranšami, izdanimi po izteku dvanajstih mesecev od prve izdaje.

Za vsako tranšo, izdano v dvanajstih mesecih po prvi izdaji, je treba razliko med nominalno vrednostjo in ceno ob izdaji (diskont ali premija) obravnavati kot kapitalski dobiček/izgubo.

Za vsako tranšo, izdano po izteku dvanajstih mesecev od prve izdaje, je treba razliko med nominalno vrednostjo in ceno ob izdaji (diskont ali premija) obravnavati kot obresti.

VI. Finančni leasing

Vse transakcije leasinga je treba obravnavati kot operativni leasing. To na primer pomeni, da če institucionalna enota proda nepremičnino ali drugo osnovno sredstvo in jo hkrati najame z namenom, da jo ob koncu obdobja leasinga ponovno pridobi (ta operacija ima zato veliko značilnosti finančnega leasinga), je tako transakcijo treba obravnavati kot operativni leasing. Prejemki od prodaje nepremičnine se zato evidentirajo kot prejemek, ki zmanjšuje primanjkljaj. Obveznost odkupa sredstva po izteku obdobja leasinga je pogojna obveznost, ki se ne vračuna v dolg.

VII. Razvrščanje nacionalnih organov, ki delujejo v imenu ES (EKUJS itd.)

Institucionalne enote, ki izvajajo dejavnosti uravnavanja trga in distribucijo subvencij, se razvrščajo na naslednji način: če tako institucionalno enoto ni mogoče razdeliti na del, ki izvaja uravnavanje trga, in na del, ki je dejaven v distribuciji subvencij, se razvrsti v sektor država, če so njeni, pri uravnavanju trga nastali stroški, manjši od 80 % skupnih stroškov.

VIII. Obrestni in devizni menjalni (swap) posli

V primeru obrestnih menjalnih (swap) poslov se evidentirajo samo neto plačila (prejemki) obresti med dvema strankama v menjalnem (swap) poslu.

V primeru deviznih menjalnih (swap) poslov se preostale devizne obveznosti vrednotijo po tržnem deviznem tečaju in ne po deviznem tečaju, dogovorjenem s pogodbo o menjalnem (swap) poslu.

IX. Pokojninski skladi

Nekateri pokojninski skladi, ki izplačila pokojnin večinoma financirajo iz sprotnih prejemkov in v manjši meri iz finančnih naložb, se razvrščajo v podsektor skladi socialnega zavarovanja sektorja država.

Merila za razvrstitev so v tem, da so ti skladi institucionalne enote, ker imajo celoten niz računov in so neodvisni v sprejemanju odločitev, in pri izplačilih posameznim zavarovancem ne upoštevajo velikosti njihove individualne izpostavljenosti tveganjem, kar pomeni, da te pokojninske sheme, ki so vezane na zaposlenost, temeljijo na načelu kolektivnega financiranja.
